

Torunia przestrzeń wspólna: wielokulturowe miasto z cezurą i bez cezury 1920 roku. Zabytki toruńskie młodszego pokolenia

Czas wysyłki: 48h

Stan: Nowy

Redakcja naukowa: Katarzyna Kluczajd

Redakcja naukowa: Michał Pszczółkowski

[Zobacz więcej](#) [Zobacz więcej](#) [Zobacz więcej](#) [Zobacz więcej](#)
[Zobacz więcej](#)

Cena

42,00 PLN

Opis produktu

Zbiór rozpraw wygłoszonych podczas dziesiątej konferencji z cyklu „Zabytki toruńskie młodszego pokolenia”, zorganizowanej w 2019 roku przez Toruński Oddział SHS.

Tematem, wokół którego koncentrowała się problematyka tomu, jest – jak to sformułowała we wstępie Katarzyna Kluczajd – „myślenie w kategoriach dziedzictwa”, a więc taka interpretacja przestrzeni wspólnej Torunia, która uwzględnia wielokulturowość miejskiej tkanki. Umożliwia dostrzeganie w jego murach, zabytkach, parkach, pomnikach, małej architekturze, kulturowego palimpsestu, w którym odczytać można zapisy poprzednich polskich i niemieckich pokoleń, mieszkańców tego miasta. Ten sposób odczytywania toruńskiego dziedzictwa sugerują już same tytuły kolejnych referatów: „Toruń polski i niemiecki w XIX i XX wieku (do 1939 roku)”, „Państwowe orły w przestrzeni wspólnej Torunia z cezurą 1920 roku”. Warto zauważyć, że ta data dla mieszkańców Torunia stanowi kres niemieckiej przynależności państwowej i początek gruntownej polonizacji miasta. Wiedzę na ten temat przynoszą nam kolejne szkice: „Od prowizorki po pompatyczność, czyli toruńskie (i podgórskie) pomniki patriotyczne w latach 1920-1939” i „Państwowe orły w przestrzeni wspólnej Torunia z cezurą 1920 roku”. Po 1945 roku owo zacieranie wielokulturowości miasta, szczególnie widoczne na Ziemiach Odzyskanych i zgodne z obowiązującym w PRL hasłem powrotu do piastowskiego dziedzictwa, nabrało szczególnego tempa. Dopiero po 1989 roku owo „myślenie w kategoriach dziedzictwa” przeistoczyło się w konkretne działania, których celem jest ocalenie owych, jak je zwą historycy, „znaków/miejsc pamięci”. Tu warto wspomnieć o szkicu poświęconym toruńskiemu Łukowi Cäsara czyli „nowej bramie Bydgoskiej”. To dawne dzieło niemieckiego architekta Karla Cäsara dziś stanowi architektoniczny symbol miasta i po rozmaitych niemieckich i polskich przebudowach (i obronie przed burzymurkami) dla dzisiejszych torunian stało się Łukiem Cezara. Podobnym miejscem pamięci stały się od niedawna Koszary Bramy Chełmińskiej - dawny system fortyfikacji pruskich, dziś odnawiany i przebudowywany w ramach projektu Muzeum Twierdzy Toruń. Książkę zamyka tekst poświęcony fotograficznemu portretowi miasta na stulecie niepodległości Polski – „100 razy Toruń”.

Tom ilustrowany kolorowymi zdjęciami obiektów (w tym pokłósie wspomnianego projektu „100 razy Toruń”) zawiera noty o autorach, indeks osób i nazw geograficznych.